

ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಆಗಿತ್ತು.

'ಅಜ್ಜಾ... ದೊಡ್ಡಪ್ಪ, ಅಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ನಾಳೆ ಹೊರಟುಬಿಡತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾವೆ ನಾಕು ಜನ. ಇಡೀ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ. ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟರೂ ಜಾಗ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದ್ರೆ ಬರ್ಲಿ' ಅಂದವ ತಾವು ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ, ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದ ಕೆಲಸಗಳ ವಿವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು. ತಾವೇನೂ ಬಾಡಿಗೆಗಿದೆ ಅಂತ ಕರೆದಿಲ್ಲ. ಅವರಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಅಂತ ಮಾಡತೀರೋದು ಅಂತ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು. ದೇಶಾಂತರಗೂ ಇಂಥ ಖರ್ಚಿನ, ಸದ್ಯದ ಮನೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅಂದಾಜಿತ್ತು. ಮೊಮ್ಮಗ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ತನ್ನ ಪೂಜೆ ನೇಮನಿಷ್ಠೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೋ ಅನ್ನುವ ಆತಂಕ ಬಕುಲಾರಿಗಿತ್ತು. ಅವರ ಮಾತನ್ನೂ ಆಲಿಸಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ಹಾಲಿಗೆ ಬಂದರು.

ತಮ್ಮ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಮ್ಮತ್ತಲೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಯ್ಕಿಗೆ ಹೇಳಿದರು: 'ಇಷ್ಟು ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಬಂದಿದೀರಿ. ನಿರಾಸೆ ಮಾಡೋದು ಬೇಡ ಅಂತಾ ಮಕ್ಕಳ ಮೊಮ್ಮಗನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಮಗೂ ಒಪ್ಪಿಗೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕಂಡೀಷ್ಟಿದೆ; ಸಂದೇಹಗಳೂ ಇವೆ..'

ಇವರ ಸಂಗಡ ಚಿತ್ರೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಂತೆ ಹೆಂಗಸರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲ ಈ ಮನೇಲೆ ಉಳಿದರೆ ಸಂತಯಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡವಲ್ಲ. ತಲತಲಾಂತರದಿಂದ ಬಂದ ವಸ್ತುಗಳಿವೆ. ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ನೆಮ್ಮದಿ, ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನೆಲ್ಲಗಳಿಗೊಂಡ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಈ ಮನೆ. ಯಾರ್ಯಾರೂ ಯಾವ್ಯಾವ ಮನೋಭಾವದವರಲ್ಲ ಬರತಾರೋ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ತಮಾಷೆಯ ವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡಬಾರದು. ಇದನ್ನು ನಾಯ್ಕುವಿನ ಎದುರಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಒಳಗಿದ್ದಾಗ ನಾಯ್ಕುವೂ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಿದ್ದ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಶಿರಸಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ. ಆದರೆ ಕೆಲಸ ಶುರುವಾದ ಮೇಲೆ ಕಲಾವಿದರಲ್ಲದೆ ತಂತ್ರಜ್ಞರು ಅವರಿವರು ಅಂತ ಕನಿಷ್ಠ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಜನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಊಟ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿ ಆಗಬೇಕು. ಊರೊಳಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಮನೆ ಸಿಗುವುದೋ ನೋಡಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕೊಡುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆನಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಮೂರು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯ್ತು. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮುಂಗಡ ಕೊಟ್ಟು, ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿ ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಶುರುಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಎದ್ದ.

ಸೋಮವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬರುವುದಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಎಂಟೂವರೆಗಿಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಸಿನಿಮಾನು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಏಳೆಂಟು ಜನ ಇಳಿದವರು ಲೈಟು, ಕ್ಯಾಮರಾ ಶೇಡುಗಳು

ಮುಂತಾಗಿ ಒಂದು ರಾಶಿ ಸಾಮಾನು ಇಳಿಸಿ ಜೋಡಿಸಿಡತೊಡಗಿದರು. ಕಮಲಮ್ಮ ಚಂದನಿಕಾ, ಗೋಪಾಲ ರಾವ್ ಮತ್ತು ನಾಯ್ಕು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದ ಸ್ಕೂಟಾ ಕಾರಿಂದಿಳಿದರು. ಬರುವಾಗ ಮಾರಿಕಾಂಬಾ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾಯ್ಕು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ. ಮಧುಕೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋದ. ಒಬ್ಬ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹೋಗಿ ಧರ್ಮಾಸಿನಲ್ಲಿ ಚಹಾ ತುಂಬಿಸಿ ತಂದು ಕುಳಿತವರಿಗೆ ಹಂಚಿದ. ಚಂದನಿಕಾ, ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದ ತರುಣ ಸುಮಂತ ಮತ್ತು ಗೋಪಾಲ ರಾವ್ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾನಿಂದಿಳಿಸಿದ ಮಡಚುವ ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಯ್ಕು ಬಂದವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕುಂಕುಮ ಪ್ರಸಾದ ಹೂವು ಕೊಟ್ಟು ಕ್ಯಾಮರಾಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದ. ಚಂದನಿಕಾ ಮೇಕಪ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯಾನಿನೋಳಗೆ ಹೋದಳು. ಸುಮಂತನಿಗೆ ವ್ಯಾನಿನ ಪಕ್ಕ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಮೇಕಪ್ ಶುರುಮಾಡಿದರು. ನಾಯ್ಕು ವಾಚು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಎಲ್ಲಾ ತಯಾರಿತ್ತು. ಆಡಬೇಕಾದ ಮಾತು ಮತ್ತು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ನಾಯ್ಕುಗೆ ಏನನ್ನಿಸಿತೋ, ಹೋಗಿ ದೇಶಾಂತರ ಮತ್ತು ಬಕುಲಾರ ಪಾದ ಮುಟ್ಟಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದ. ವಾಚನ್ನು ಪದೇಪದೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಿಂತವ ಇನ್ನೊಂದು ನಿಮಿಷ, ತಯಾರಿ ಅಂದವ 'ಹಾಂ... ಕ್ಯಾಮರಾ' ಅನ್ನುತ್ತ 'ಆಕ್ಟನ್' ಅಂದ.

ಚಂದನಿಕಾಳ ರಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಇಬ್ಬರು ಹಲಸಿನಮರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲತ್ತ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ದೃಶ್ಯ. ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಮಾಡಿದರೂ ನಿರ್ದೇಶಕ ನಾಯ್ಕುಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಚಂದನಿಕಾಳ ಮುಖಭಾವ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವಳ ಹಿಂಭಾಗದ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮಗನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಮಂತನ ಮಾತು ತೃಪ್ತಿಕರವೆನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು ಮತ್ತೆ ಶುರುವಾಯಿತು. ಒಂದು ದೃಶ್ಯ 'ಓಕೆ'ಯಾಗಲು ಒಂದು ಗಂಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ನಂತರ ನಾಕಾರು ಜನ ಸಹಾಯಕರು ಬಲಗಡೆಯ ರೂಮನ್ನು ಸಜ್ಜು ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೆಯಕಾಲದ ತಾಮ್ರದ ತಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದು ಕೋಣೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಅತ್ತಿತ್ತ ಹುಡುಕಿ ಬೆತ್ತದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಜೋಳಿಗೆ, ಕರಿಯ ಕಂಬಳಿ, ಕುದುರೆಯ ಜೀನು ಎಲ್ಲ ಜೋಡಿಸಿ ಹದಿನೆಳನೆ ಶತಮಾನದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮನೆಯೊಂದರ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳು ಮಾರುವೇಷದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಥಾಭಾಗ. ಆ ಮನೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಪುರಾತನ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯ ಕಾಲದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾಕತಾಳೀಯವಾಗಿ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಚಿತ್ರಣದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಬಯಸಿದ ಪರಿಣಾಮ ಬರುವವರೆಗೂ ಬಿಡದ ನಾಯ್ಕುವಿನ ತಲ್ಲೀನತೆ ಅಭಿಮಾನ ಮೂಡಿಸಿದರೂ ಅರ್ಧ ಒಂದು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುವುದು

ದೇಶಾಂತರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿತು.

4

ಹಗಲೆಲ್ಲ ಯಾವ್ಯಾವುದೋ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿನಿಮಾನಿನಲ್ಲಿ ಜನರೇಟಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕರೆಂಟಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲ ದಿನ ಶಿರಸಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಾಪಸಾಗಿದ್ದರು. ಮರುದಿನ ಊರ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಜನಸಂಪರ್ಕ ಅಷ್ಟಿಲ್ಲದ, ಸೌಲಭ್ಯವಿರುವ ಮನೆಯೊಂದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ ನಾಯ್ಕು. ಆದರೆ ಕಮಲಮ್ಮ ಮತ್ತು ಚಂದನಿಕಾರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗದೆ ಮುಜುಗರಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ನಾಯಕಿ ನಟಿಯನ್ನು ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದರಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಮಲಮ್ಮಗೇ ಅಸಮಾಧಾನವಿತ್ತು. ಬಕುಲಾ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಅವರಿಗೆ ಪಾಪ ಅನಿಸಿತು. ಮನೆಯ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಡೆ, ಮೂಲಮನೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂತಹ ಭಾಗವೊಂದಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲದೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯೂ ಇತ್ತು. ಹಿಂದೆ ನೌಕರ ಚಾಕರರಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ, ಈಗ ಖಾಲಿಯಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಕಮಲಮ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವಾದರೂ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯಿತೆಂದು ಯುನಿಟಿನವರು ಸುಮ್ಮನಾದರು.

ಬಯಸಿದ ಪರಿಣಾಮ ಬಂತೆಂದು ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಬಿಡದ ನಿರ್ದೇಶಕ, ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕರ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡುವ ದೃಶ್ಯವೊಂದು ಎಷ್ಟು ಜನರ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಅಂತ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ದೇಶಾಂತರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಥೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಅದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದು ಬಿಡುತ್ತವೆ ಅಂತ ಇಲ್ಲದ್ದಕ್ಕೆ ಕಥೆಯ ಸಾತ್ಯವೂ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಯುನಿಟಿನವರೆಲ್ಲ ಹೋದ ಮೇಲೆ ತಾಯಿ ಮಗಳು ಇಬ್ಬರೇ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಊಟ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇಶಾಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯೂಟ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲ ತಿಂಡಿಯಾಗಬೇಕು. ತಿಂಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ದಿನ ದೋಸೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಚಟ್ನಿ, ಮೇಲೆ ಜೋನಿ ಬೆಲ್ಲ. 'ಈ ಕಡೆಯ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಆಸಿಗೆ ಕುಡಿದು ಅಭ್ಯಾಸ' ಅಂದಿದ್ದರು ಬಕುಲಾಬಾಯಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ದೇವರಪೂಜೆ ಮುಗಿಸಿ ಒಂದರಿಂದ ಒಂದೂವರೆಯೊಳಗೆ ಊಟ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.